

Jitka Votavová: Pokrytectví jako heslo české politické reprezentace

romea.cz/cz/komentare/jitka-votavova-pokrytectvi-jako-heslo-ceske-politicke-reprezentace

December 15, 2024

Komentáře

Jitka Votavová

15. prosince 2024

Čtení na 4 minuty

Ministr zahraničních věcí Jan Lipavský (FOTO: MZV ČR)

Není to banální a není to automatické. Lidská práva jsou fundamentálním pilířem moderní společnosti a jejich nekompromisní ochrana je zodpovědností každého z nás a o to víc těch, kteří dostali do rukou politickou moc. Svědčí o tom předlouhá často krvavě bolestivá historie vybojovávání si lidských a občanských práv po celém světě. A pak jsme svědky toho, jak se například ministr zahraničních věcí Jan Lipavský - navzdory své bezskrupulózní podpoře izraelských válečných zločinů genocidních rozměrů - staví do pozice toho, kdo "podporuje lidská práva a brání utlačované".

Na imperativ obrany lidských práv a dodržování mezinárodního práva by přitom měli slyšet i ti, kteří sledují spíše pragmatický než etický rozměr – protože pokud tato práva budeme chránit a respektovat jen někdy a jen pro někoho, není v bezpečí ve skutečnosti nikdo.

V tomto ohledu je, velmi něžně řečeno, problematické, že ministr zahraničních věcí Lipavský v klíčových otázkách spojených s obranou lidských práv prokazuje alarmující pokrytectví. Svým postojem k válečným zločinům páchaným státem Izraelem v Gaze, kde již dávno není možné mluvit o cíleném zasahování vojenských cílů, ale došlo ke srovnání většiny pásma i s jejími obyvateli včetně dětí se zemí (odhady britského vysoce respektovaného medicínského expertního časopisu The Lancet činí se zahrnutím obětí, které zůstávají pod troskami vybombardovaných obytných

částí, nemocnic, škol atd. několik set tisíc!) a nadále jsou blokované dodávky humanitární pomoci, legitimizuje porušování těchto práv a podřezává mezinárodní úmluvy, ke kterým se zavázala i Česká republika.

A Lipavský není, pokud jde o vysoké představitele naší země, sám – diskurz hájící selektivitu lidských práv a to, že válečné zločiny, etnické čistky a dokonce genocida může být někdy vlastně v pořádku, tedy pokud je páchá náš “spojenec”, prosazuje řada politických kolegů a kolegyň Lipavského od premiéra naší země Petra Fialy přes ministryni obrany Janu Černochovou po místopředsedu Poslanecké sněmovny Jana Bartoška.

Abych uvedla konkrétní příklad, premiér Fiala opakovaně šíří absurdní tvrzení, že demokraticky zvolený reprezentant nějaké země automaticky nemůže páchat válečné zločiny – nebo dokonce žádné zločiny. Naposledy se takto vyjádřil, když Mezinárodní trestní soud (ICC) vydal zatykač na izraelského premiéra Benjamina Netanjahua a bývalého ministra obrany Joava Galanta za válečný zločin využití hladu nebo vyhladovění (a také na představitele Hamásu Muhammada Dífa): “Návrh hlavního prokurátora ICC vydat zatykač na představitele demokraticky zvolené vlády společně s vůdci islamistické teroristické organizace je děsivý a zcela nepřijatelný. Nesmíme zapomínat, že to byl Hamás, kdo v říjnu zaútočil na Izrael a zabil, zranil a unesl tisíce nevinných lidí. A právě tento zcela nevyprovokovaný teroristický útok vedl k současné válce v Gaze a utrpení civilistů v Gaze, Izraeli i v Libanonu.” Fiala opět prokázal nezvyklou míru pokryteckého ignorantství i tím, že to byl právě Netanjahu, který už v říjnu hrozil, že z Libanonu může být další Gaza.

Přitom zatykače vydané loni stejným tribunálem, tedy ICC, na ruského prezidenta Vladimira Putina, obviněného z válečných zločinů spáchaných na Ukrajině, a na zmocněnkyni Kremlu pro práva dětí Marii Lvovou-Bělovovou, byly i českou diplomacií naprosto správně přijaty s nadšením a respektem k rozhodnutí

Mezinárodního trestního soudu. Tehdy se české ministerstvo zahraničí v čele s Lipavským nechalo slyšet, že „Putin je bezpochyby odpovědný za válečné zločiny a za zločin agrese a má stát před soudem. Velmi vítáme, že ICC k tomuto kroku přistoupil, a oceňujeme, že to zvládl v tak krátké době.“

Není moc dobře možné ubránit se dojmu, že respekt vůči mezinárodnímu právu, závazkům, úmluvám a mezinárodnímu tribunálu ze strany české diplomacie se odvíjí od toho, s kým “kamarádíme” a s kým nikoli. Představa, že naše chvályhodná a potřebná solidarita vůči Ukrajině a podpora ICC při vydání zatykače na Putina je daná tím, že naše republika, naše společnost uznává nejzákladnější lidská práva a univerzální hodnotu lidského života, je obávám se naivní. Domnívám se, že moterem pro mnohé není respekt k těmto hodnotám, ale primárně nenávist vůči Rusku. Hranice této naší pokrytecké a chatrné “solidarity” s Ukrajinci se projevily v plné síle i prostřednictvím toho, jak Česká republika přistupovala k romským uprchlíkům z Ukrajiny.

Když pak čtu ve zprávě ČTK, kterou převzaly rozličné zpravodajské servery, například o tom, že prostřednictvím Lipavského “tradice inspirovaná snídaní, kterou v roce 1988 uspořádal francouzský prezident Mitterand pro československé disidenty, tak žije dál jako symbol podpory pro všechny, kdo bojují za lepší svět”, není možné mlčet. Lipavský a další totiž tím, že vyjadřují nekompromisní podporu izraelskému státu, aniž by jasně a důrazně odsoudili brutální válečné zločiny páchané na civilním obyvatelstvu v Gaze, vykazuje alarmující selektivní přístup. Ten podkopává důvěryhodnost naší proklamované podpory lidských práv ve světě – a nikoli ICC.

Ona výběrovost v pojetí lidských práv stojí v přímém rozporu s tím, na čem se shodlo světové společenství, totiž s faktem, že lidská práva jsou nedělitelná a univerzální, čili platná bezezbytku pro každého. Princip kolektivní viny, který právě Lipavský a česká politická reprezentace svým veřejným vystupováním pomáhá vůči Palestincům legitimizovat, je přesně ten stejný princip, který

prosazovali – mimochodem tehdy také demokraticky zvolení – nacisté vůči židům, Romům, homosexuálům a dalším pro ně nepohodlným skupinám obyvatel.

Je jasné, že v geopolitických otázkách je třeba zohledňovat složité historické a politické souvislosti. To ale neznamená, že může jakýkoli politický lídr upustit od zásady, že válečné zločiny musí být vyšetřeny a odsouzeny – i když jsou páchané naším “spojencem”. Místo toho se Fiala, Lipavský, Černochová a další političtí kolegové rozhodli přijmout postoj, který je v rozporu s mezinárodním právem a také základními lidskými hodnotami.

Pomozte nám šířit pravdivé zpravodajství o Romech